

Агенција за борбу против корупције, поступајући у поступку који се води по службеној дужности против Милана Вишњића, декана Медицинског факултета у Нишу, ради одлучивања о повреди одредаба Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Сл.гласник РС", бр. 97/2008 и бр. 53/2010), дана 25.01.2012.год. доноси :

РЕШЕЊЕ

I- УТВРЂУЈЕ СЕ да је Милан Вишњић, декан Медицинског факултета у Нишу, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције на тај начин што је закључивао уговоре о раду са Александром Вишњићем на радном месту доцента на предмету Социјална медицина, који је његов син, са Јеленом Вишњић, на радном месту асистента на предмету Математика и информатика, која је његова кћерка, са Срђаном Љубисављевићем, на радном месту асистента на предмету Патофизиологија, који је његов зет, са Снежаном Љубисављевић, на радном месту техничког секретара на предмету Ургентна медицина, која је мајка његовог зета, а који се сви сматрају повезаним лицима у смислу чл. 2. став 1. тачка 4. Закона о Агенцији за борбу против корупције, чиме је интересно погодовао, односно стекао имовинску корист за њих и тако довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о томе као сумњи у постајање сукоба интереса није обавестио Савет Медицинског факултета у Нишу и Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу члана 51. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ПРЕПОРУКЕ ЗА РАЗРЕШЕЊЕ СА ФУНКЦИЈЕ ДЕКАНА МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА У НИШУ

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Милан Вишњић да сноси трошкове објављивања одлуке о препоруци за разрешење у "Службеном гласнику РС" и у другом средству јавног информисања, о чему ће Агенција донети посебан закључак.

Образложење

Агенција за борбу против корупције је по службеној дужности дошла до сазнања да је Милан Вишњић у току вршења јавне функције декана Медицинског факултета у Нишу, као одговорно лице, учествовао у поступку пријема у радни однос наставника и сарадника, као и ненаставног особља, међу којима су нека лица његови блиски сродници, који имају својство повезаног или интересно повезаног лица у смислу одредбе чл. 2. став 1. тачка 4. Закона о Агенцији за борбу против корупције, због чега је постојала сумња да је учинио повреду одредби чл. 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Агенцији су од стране секретара Медицинског факултета у Нишу достављени докази да је именовани у току вршења јавне функције декана Медицинског факултета у Нишу закључивао уговоре о раду у периоду од 2004 године до 2011 године са седам лица, која се могу сматрати повезаним лицима у смислу чл. 2. став 1. тачка 4. Закона о Агенцији за борбу против корупције. Међутим, Агенција је узела у разматрање само уговоре које је именовани закључио у току 2010 године и 2011 године. Извршен је увид у уговор о раду бр. 01-3599/4 од 24.05.2011. год. који је именовани као декан Медицинског факултета у Нишу закључио са Александром Вишњићем на радном месту доцента на предмету Социјална медицина, уговор о раду бр.01-6840/17 од 22.09.2010.год. закључен са Јеленом Вишњић, на радном месту асистента на предмету Математика и информатика, уговор о раду бр.01-6694 од 16.09.2010.год. са Срђаном Љубисављевићем на радном месту асистента на предмету Патофизиологија, уговор о раду бр. 01-112 од 12.01.2011.год. закључен са Снежаном Љубисављевић на радном месту техничког секретара на предмету Ургентна медицина, због чега је постојала сумња да је именовани поступио супротно одредбама чланова 27. и 32. став 1. Закона о Агенцији.

Из наведених разлога Агенција је против именованог, на основу члана 50. Закона о Агенцији, покренула поступак утврђивања повреде одредаба Закона о Агенцији и сагласно одредби члана 50. Закона о Агенцији, обавештењем о покретању поступка од 14.11.2011. године, позвала именованог да се у року од 15 дана од дана пријема обавештења изјасни о околностима које су му стављене на терет и да достави доказе које сматра релевантним за своје наводе, а у циљу одлучивања о евентуалном постојању повреде одредаба Закона о Агенцији.

Именовани је дана 12.12.2011.год. упутио Агенцији изјашњење, у којем је навео да се Закон о Агенцији за борбу против корупције примењује од 1.01.2010.год. и да је само са једним лицем засновао радни однос у току примене наведеног закона, док су остала лица засновала знатно раније радни однос. У прилог дописа доставио уговор о раду бр. 01-1166 од 04.03.2004. који је именовани као декан закључио са Александром Вишњићем на радном месту асистента на предмету Социјална медицина, уговор о раду бр. 01-01-5884/4 од 01.10.2009.год. који је именовани као декан закључио са Јеленом Вишњић на радном месту сарадника на предмету Математика и информатика, уговор о раду бр. 01-809/18 од 08.02.2008.год. који је именовани као декан закључио са Срђаном Љубисављевићем на радном месту сарадника на предмету Патолошка физиологија.

На основу одредбе чл. 2. став 1. тачка 4. Закона о Агенцији повезано лице је супружник или ванбрачни партнер функционера, крвни сродник функционера у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства, усвојитељ или усвојеник функционера, као и свако друго правно или физичко лице које се према другим основама и околностима може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером.

Одредбом члана 27. Закона о Агенцији функционер је дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном (став 1.), да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције (став 2.), да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса (став 3.) и да не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице (став 4.).

Према одредби чл. 32. став 1. Закона о Агенцији функционер је дужан да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од 8 дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукоби интереса који он или са њим повезано лице има.

У смислу одредбе чл. 51. став 1. Закона о Агенцији мере које се изричу функционеру због повреде овог закона су мере упозорења и мера јавног објављивања препоруке за разрешење.

На основу чл. 2. став 1. тачка 4. Закона о Агенцији повезано лице је крвни сродник функционера у правој линији, конкретно то су син и кћерка именованог, а интересно повезаним лицима сматрају се зет и зетова мајка именованог.

Агенција за борбу против корупције је, на основу одредаба Закона о високом образовању и Статута Медицинског факултета у Нишу, којима се прописује делокруг послова декана као и утврђује поступак пријема у радни однос наставника, сарадника и ненаставног особља, утврдила да декан има значајну улогу у наведеном поступку, почев од доношења одлуке о објављивању конкурса за избор или поновни избор наставника и сарадника, затим као председавајући Изборног и Наставно-научног већа учествује у утврђивању предлога у звање наставника и сарадника и исти потписује, потом са изабраним наставником, односно сарадником закључује уговор о раду и доноси одлуке о пријему ненаставног особља. Такође декан одлучује о појединачним правима, обавезама и одговорностима запослених.

Агенција је на основу прикупљених доказа и цитираних прописа закључила да је именовани као декан Медицинског факултета у Нишу континуираним закључивањем наведених уговора о раду из 2010 и 2011 године са својим сином, кћерком и зетом, који су тако распоређивани у нова, виша звања у односу на претходна, што се може сматрати њиховим напредовањем, као и закључивањем уговора о раду са зетовом мајком, интересно погодовао наведеним лицима, односно стекао имовинску корист за повезана лица и тако довео себе у ситуацију да јавну функцију врши за стицање неке користи или погодности за повезана лица, што је супротно одредби члана 27. Закона о Агенцији и доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

Именовани је био дужан да пре закључења уговора о раду с наведеним лицима, с обзиром да већ врши функцију декана Медицинског факултета у Нишу, обавести о сумњи у постојање сукоба интереса непосредно претпостављеног, односно Савет Медицинског факултета у Нишу, као и Агенцију. Агенција је на основу дописа председника Савета од 05.01.2012. год, као и своје службене евиденције утврдила да именовани није пријавио сумњу у постојање сукоба интереса, чиме је повредио и одредбу члана 32. став 1. Закона о Агенцији.

Агенција је ценила наводе Милана Вишњића, али је нашла да исти нису од утицаја за доношење другачије одлуке о повреди одредаба Закона о Агенцији. Наиме, Агенција није прихватила наводе именованог да се ни у једном случају који му се ставља на терет не могу применити одредбе Закона о Агенцији, с обзиром на то да су са наведеним лицима пре примене Закона о Агенцији за борбу против корупције закључивани уговори о раду.

Као што је напред наведено узети су у разматрање само уговори закључени у току 2010 и 2011 године, где су повезана или интересно повезана лица са деканом распоређивана на нова, виша звања. Уговори које је презентовао именовани, а које је такође у току поступка добила и Агенција, као и чињенице о другим рођацима именованог, који су такође запослени на факултету, а који се могу сматрати интересно повезаним лицима, могла су имати утицаја код утврђивања отежавајућих околности, али их Агенција није узела у обзир управо зато што су закључивани пре почетка примене Закона о Агенцији (01.01.2010).

Приликом одлучивања коју меру треба изрећи именованом, Агенција је узела у обзир да мера упозорења не би била целисходна, с обзиром да је функционер већ закључио наведене уговоре, а број повезаних лица указује да се предност код заснивања радног односа даје родбинским везама, односно остваривању приватног интереса и да се јавна функција врши ради стицања користи за себе или повезана лица, чиме је именовани учинио повреду наведених одредаба Закона о Агенцији, па је Агенција оценила да је изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење адекватна мера у конкретном случају.

Са свега наведеног, стекли су се услови за изрицање мере јавног објављивања препоруке за разрешење, па је Агенција, сходно одредбама члана 51. став 1. Закона о Агенцији и члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као тачки 1. диспозитива овог решења.

Како је одредбом члана 54. став 4. Закона о Агенцији прописано да трошкове објављивања одлуке о препоруци за разрешење сноси функционер коме је мера изречена, то је одлучено као у тачки 2. диспозитива овог решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције против корупције у року од 15 дана од дана пријема овог решења. Жалба се предаје непосредно или поштом преко Агенције.

ДИРЕКТОР

Зорана Марковић

Доставити:

- функционеру
- Савету Медицинског факултета у Нишу
- архиви

Одбор Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Одбор Агенције) у поступку решавања о сукобу интереса Милана Вишњића, декана Медицинског факултета у Нишу, Булевар др Зорана Ћинђића бр. 81, кога заступају пуномоћници Драги М. Крстић и Марко Д. Крстић, адвокати из Ниша, ул. IX Бригаде 38в/8, решавајући по жалби Милана Вишњића изјављеној против решења Агенције за борбу против корупције бр. 020-00-00058/2011-11 од 25.01.2012. године, на основу одредбе чл. 7. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 53/10; у даљем тексту: Закон о Агенцији), на нејавној седници Одбора Агенције одржаној дана 11.04.2012. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба Милана Вишњића изјављена против решења Агенције за борбу против корупције бр. 020-00-00058/2011-11 од 25.01.2012. године, као неоснована.

Образложење

Решењем Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) бр. 020-00-00058/2011-11 од 25.01.2012. године утврђује се да је Милан Вишњић, декан Медицинског факултета у Нишу, поступио супротно одредбама 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији на тај начин што је закључивао уговоре о раду са Александром Вишњићем на радном месту доцента на предмету Социјална медицина, који је његов син, са Јеленом Вишњић, на радном месту асистента на предмету Математика и информатика, која је његова ћерка, са Срђаном Љубисављевићем, на радном месту асистента на предмету Патолофизиологија, који је његов зет, са Снежаном Љубисављевић, на радном месту техничког секретара на предмету Ургентна медицина, која је мајка његовог зета, а који се сви сматрају повезаним лицима у смислу чл. 2. ст. 1. тач. 4. Закона о Агенцији, чиме је интересно погодовао, односно стекао имовинску корист за њих и тако довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о томе као сумњи у постојање сукоба интереса није обавестио Савет Медицинског факултета у Нишу и Агенцију, па му се на основу чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији изриче мера јавног објављивања препоруке за разрешење са функције декана Медицинског факултета у Нишу и обавезује се да сноси трошкове објављивања одлуке о препоруци за разрешење у „Службеном гласнику РС“ и у другом средству јавног информисања, о чему ће Агенција донети посебан закључак.

Против овог решења Милан Вишњић је, преко пуномоћника, благовремено изјавио жалбу, у којој је, између осталог, навео да директор Агенције приликом одлучивања није ценио чињеницу наведену у обавештењу Медицинског факултета у Нишу да је пре закључења уговора о раду са именованим лицима у потпуности испоштована процедура предвиђена Статутом Медицинског факултета у Нишу за избор у наведена звања, те да је избор у звања именованих спроведен од стране надлежних органа Факултета, у складу са Статутом. Навео је да, као декан Факултета није имао, нити је могао имати значајну улогу у поступку избора у звање наведених лица, с обзиром на то да се поступак избора одвија преко органа Факултета и Универзитета, као што су катедре, Колегијум, стручне комисије, Изборно веће Факултета и Научно стручно веће Универзитета. Поред тога, навео је да је Александар Вишњић за асистента приправника, а потом за асистента изабран пре ступања на снагу Закона о Агенцији, а за доцента је изабран 17.05.2011. године, да је Јелена Вишњић за сарадника у настави изабрана пре ступања на снагу овог закона, а за асистента је изабрана 1.10.2010. године и да је

Срђан Љубисављевић за сарадника у настави изабран пре ступања на снагу овог закона, а за асистента је изабран 10.06.2010. године. Даље је навео да је он, као декан Факултета, донео одлуку о објављивању конкурса за избор именованих лица, али не као појединац, већ на основу предлога одговарајућих катедри, што је прописано одредбом чл. 48. Статута Медицинског факултета у Нишу, да су у складу са истом одредбом Статута председнике и чланове комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима предложиле катедре и да је одлуке о образовању комисија при избору Јелене Вишњић и Срђана Љубисављевића донело Изборно веће Факултета, а да је при избору Александра Вишњића, Изборно веће Факултета утврдило предлог, а коначну одлуку о образовању комисије донело је Научно стручно веће Универзитета у Нишу. Навео је и да у су току поступка избора извештаји комисија стављани на увид јавности и да ни у једном случају није било приговора, да изборно веће има 242 члана и да је за доношење позитивне одлуке о избору потребно више од половине гласова укупног броја чланова, те да су именовани једногласном одлуком свих присутних чланова изабрани у звања. Такође је навео да су Одлуку о избору Александра Вишњића у звање доцента потписали ректор Универзитета и председник Научно стручног већа. Сматра да је приликом доношења првостепеног решења повређено и материјално право, и то одредбе чл. 27. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији, као и одредба чл. 6. ст. 1. тач. 1. до 5. Закона о високом образовању, којом је регулисана аутономија Универзитета, која подразумева, између осталог, право на избор наставника и сарадника.

Жалба није основана.

Одбор Агенције је нашао да је првостепени орган без повреде поступка правилно утврдио правно релевантне чињенице на које је правилно применио материјално право.

Наиме, одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији прописана је дужност функционера да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса које он или са њим повезано лице има.

Одредбом чл. 27. истог закона прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном, да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције и да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса. Функционер не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице.

У смислу чл. 2. ст. 1. алинеја 4. Закона о Агенцији повезано лице је супружник или ванбрачни партнер функционера, крвни сродник функционера у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства, усвојитељ или усвојеник функционера, као и свако друго правно или физичко лице које се према другим основама и околностима може оправдано сматрати интересно повезаним са функционером.

Одредбом чл. 32. ст. 1. тач. 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), који се, на основу одредбе чл. 3 ст. 4 Закона о Агенцији, сходно примењује у поступку пред Агенцијом, прописано је да ће се службено лице које решава у управним стварима или обавља поједине радње у поступку изузети ако је, поред осталог, са странком сродник по крви у правој линији или сродник по тазбини до другог степена закључно.

У првостепеном поступку је утврђено да је Милан Вишњић, вршећи јавну функцију декана Медицинског факултета у Нишу, закључио дана 24.05.2011. године уговор о раду бр. 01-3599/4 са својим сином Александром Вишњићем, којим се именовани распоређује на радно место доцента за ужу научну област Социјална медицина, дана 22.09.2010. године уговор о раду бр. 01-6840/17 са својом ћерком Јеленом Вишњић, којим се именована распоређује на радно место асистента за ужу научну област Математика и информатика, дана 16.09.2010. године уговор о раду бр. 01-6694 са својим зетом Срђаном Љубисављевићем, којим се именовани распоређује на радно место асистента за ужу научну област Патофизиологија, и дана 12.01.2011. године уговор о раду бр. 01-112 са мајком свога зета Снежаном Љубисављевић, којим се именована распоређује на радно место техничке секретарице на предмету Ургентна медицина. Правилна је оцена првостепеног органа да је функционер закључивањем наведених уговора о раду са повезаним лицима повредио одредбе чл. 27 Закона о Агенцији. Ово стога јер у ситуацији постојања односа зависности који би могао да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, није учинио све што је потребно ради заштите јавног интереса. Наиме, функционер није, у складу са одредбом чл. 32 Закона о Агенцији, Савету Медицинског факултета у Нишу и Агенцији пријавио сумњу у постојање сукоба интереса, те је довео себе у ситуацију да јавну функцију врши за стицање погодности за повезана лица што доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције и у супротности је са одредбама чл. 27 Закона о Агенцији. При свему томе није од значаја да ли је прибављена имовинска корист зато што се у чл. 27 истог закона говори о било каквој користи или погодности.

Нису основани наводи жалиоца да као декан факултета није имао, нити је могао имати значајну улогу у поступку избора у звање наведених лица, имајући у виду одредбе Закона о Високом образовању и Статута Медицинског факултета у Нишу из којих произлазе надлежности декана у поступку заснивања радног односа наставника, сарадника и ненаставног особља.

Наиме, на основу одредбе чл. 54. ст. 1. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/05, 100/07 - аутентично тумачење, 97/08 и 44/10) декан је орган пословођења факултета.

Одредбом чл. 29. ст. 1. тач. 12. Статута Медицинског факултета у Нишу прописано је да декан одлучује о објављивању конкурса за избор наставника и сарадника на предлог Колегијума и катедри (према одредби чл. 29. ст. 1. тач. 11. Статута декан припрема и председава седницама Колегијума). Декан, такође, потписује уговоре о раду на начин утврђен позитивним прописима и одлучује о појединачним правима и обавезама запослених на Факултету које проистичу из рада и на основу рада, доноси решења из радног односа запослених на Факултету, доноси одлуку о пријему ненаставног особља (чл. 29. ст. 1. тач. 16. - 19. Статута). Декан председава седницама Изборног већа, а Изборно веће утврђује предлог за избор наставника и бира сараднике Медицинског факултета (чл. 44. ст. 2. и 3. и чл. 137. ст. 1. и 2. Статута). Предлог одлуке Изборног већа о избору кандидата у звање наставника Факултет доставља одговарајућем Научно-стручном већу Универзитета, које доноси одлуку о избору у звање наставника (чл. 139. ст. 1. и 2. Статута). Са лицем изабраним у звање наставника уговор о раду закључује декан.

Наводи жалиоца да су његов син, ћерка и зет први пут бирани у звања сарадника на Факултету пре ступања на снагу Закона о Агенцији су без утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога што је функционер Законом о Агенцији обавезан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса. С обзиром на то да се решавање у управним

стварима превасходно обавља у јавном интересу, не сме доћи до мешања приватног и јавног интереса у раду службених лица у управном поступку. Имајући у виду наведено, ако већ није могао да избегне однос зависности, јер је у време кад је Закон о Агенцији ступио на снагу такав однос већ постојао, с обзиром на то да су његов син, ћерка и зет већ били у радном односу на Факултету, жалилац је био дужан да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса. То значи да је морао да се изузме од предузимања било каквих радњи у поступку у којем је са њим повезано лице (његов син, ћерка, зет, односно мајка његовог зета) учесник. Непридржавањем Закона о општем управном поступку, који уређује права и обавезе функционера када поступа у својству службеног лица у управном поступку, жалилац је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције. Поред тога, првостепени орган је приликом одлучивања узео у разматрање само уговоре о раду које је функционер закључивао током 2010. и 2011. године.

Одбор Агенције ценио је и жалбене наводе који се односе на аутономију Универзитета, па је нашао да исти нису основани. Наиме, аутономија универзитета и других високошколских установа, која подразумева, између осталог, право на избор наставника и сарадника, не искључује примену одредаба Закона о Агенцији, које прописују правила у вези са спречавањем сукоба интереса при вршењу јавних функција, као и поступак и одлучивање у случају повреде овог закона.

Правилно је првостепени орган Милану Вишњићу изрекао меру јавног објављивања препоруке за разрешење са функције декана Медицинског факултета у Нишу на основу одредбе чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији, с обзиром на то да се изрицањем мере упозорења очигледно не би могла постићи њена сврха, јер су наведени уговори о раду већ закључени.

Правилна је и на закону заснована и одлука првостепеног органа да функционера обавезе да сноси трошкове објављивања одлуке о повреди закона у «Службеном гласнику РС» и у другом средству јавног информисања, с обзиром на то да је таква обавеза функционера коме је изречена мера прописана одредбом чл. 54. ст. 3 Закона о Агенцији.

Како је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање, при чему није учинио повреде правила поступка, на које је правилно применио материјално право, то је Одбор Агенције, применом одредбе чл. 230. ст. 1. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву овог решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда у Београду у року од 30 дана од дана пријема решења.

РЕШЕНО У ОДБОРУ АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
014 Број 020-00-00010/2012-02 од 11.04.2012. године

ПРЕДСЕДНИК ОДБОРА
Проф. др Зоран Стојиљковић

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-2 5 У.6519/12
Дана 10.04.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Биљане Тамбурковски Баковић и Душанке Марјановић, чланова већа, са судским саветником Татјаном Попара, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Милана Вишњића из Ниша, Булевар др Зорана Ђинђића бр. 81, кога заступа Драги Крстић адвокат из Ниша, Војводе Вука бб, против туженог Одбора Агенције за борбу против корупције, Београд, Царице Милице бр. 1, ради поништаја решења 014 број: 020-00-00010/2012-02 од 11.04.2012. године, у предмету сукоба интереса, у нејавној седници већа одржаној дана 10.04.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Агенције за борбу против корупције број: 020-00-00058/2011-11 од 25.01.2012. године, којим је утврђено да је тужилац, као декан Медицинског факултета у Нишу, поступио супротно одредбама чл. 27. и 32. ст.1. Закона о Агенцији за борбу против корупције на тај начин што је закључивао уговоре о раду са Александром Вишњићем на радном месту доцента на предмету социјална медицина, који је његов син, са Јеленом Вишњић, на радном месту асистента на предмету математика и информатика, која је његова ћерка, са Срђаном Љубисављевићем, на радно место асистента на предмету патофизиологија,

који је његов зет, са Снежаном Љубисављевић, на радном месту техничког секретара на предмету ургентна медицина, која је мајка његовог зета, а који се сви сматрају повезаним лицима у смислу чл.2. ст.1. тач.4. Закона о Агенцији за борбу против корупције, чиме је интересно погодовао, односно стекао имовинску корист за њих и тако довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а да о томе као сумњи у постојање сукоба интереса није обавестио Савет медицинског факултета у Нишу и Агенцију за борбу против корупције, па му се на основу чл.51. ст.1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче мера јавног објављивања препоруке за разрешење са функције декана Медицинског факултета у Нишу (став I диспозитива); обавезује се да сноси трошкове објављивања одлуке о препоруци за разрешење у "Службеном гласнику РС" и у другом средству јавног информисања, о чему ће Агенција донети посебан закључак (став II диспозитива).

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа и допуни тужбе од 21.05.2012. године тужилац наводи да оспорено решење не садржи ваљане разлоге на којима се заснива одлука, није наведено у чему се састоји поступање тужиоца или његово пропуштање, које је за последицу имало наводно угрожавање јавног интереса у корист приватног, већ су само цитиране одредбе закона. Наиме, у диспозитиву решења првостепеног органа је наведено да је стекао имовинску корист за повезана лица, иако у образложењу првостепеног решења нису дати разлози за такву одлуку, а тужени орган је покушао да обезбеди законитост решења првостепеног органа на тај начин што је изнео разлоге, који су морали да буду истакнути у првостепеном решењу. Указује да му је ожалбеним решењем стављено на терет да је сама радња закључења уговора са лицима која се сматрају повезаним радња која представља сукоб интереса и да се његов пропуст састоји у закључивању уговора, док тужени орган сматра да се пропуст не састоји само о закључивању уговора о раду, већ и у томе што се није изузео од поступања имајући у виду његово овлашћење и поступање као члана Изборног већа факултета. Истиче да потписивањем уговора о раду, као декан факултета, није одлучивао о правима или обавезама лица која се имају сматрати повезаним лицима, јер само потписивање уговора о раду подразумева заснивање радног односа, а не доношење одлука о пријему у радни однос на факултету, јер је о испуњености услова за заснивање радног односа на факултету, за наведена лица, одлучивао други орган, конкретно, Изборно веће медицинског факултета, тако да није објашњено на који начин је он одговоран или на који начин је погодовао повезаним лицима која су изабрана и коначно примљена у радни однос на Медицинском факултету у Нишу, ван одлуке декана. Наводи да је пре закључења

уговора о раду са наведеним лицима у потпуности испоштована процедура предвиђена Статутом медицинског факултета у Нишу, да је он одлучио о објављивању конкурса за избор наставника и сарадника на предлог колегијума и катедри и да су његов син и Јелена Вишњић први пут бирани, пре ступања на снагу овог закона. Даље наводи да је председника и чланова комисија за писање извештаја о пријављеним кандидатима предложила катедра, што је у складу са одредбама наведеног Статута. Одлуке о образовању комисије донело је Изборно веће факултета а коначну одлуку о образовању комисије научно Наставно веће универзитета у Нишу. Како Изборно веће има 242 члана, а за доношење позитивне одлуке о избору је потребно више од половине гласова укупног броја чланова, а наведена лица су једногласном одлуком свих присутних чланова изабрани у звање, сматра да је о правима тих лица одлучено пре потписивања уговора о раду. Указује да је оспореним решењем повређена одредба чл.6. ст.1. тач.1. до 5. Закона о високом образовању, којима је регулисана аутономија универзитета, и између осталих и право на избор наставника и сарадника, као и одредбе чл.6. тач.5. Закона о високом образовању којом је прописано право на избор наставника и сарадника. Сматра да ниједан државни орган нема право да поништава аутономију факултета. Са изнетих разлога предлаже да се тужба уважи, оспорено решење поништи и обавезе тужени орган да му надокнади трошкове поступка.

У одговору на тужбу, тужени орган остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, са предлогом да се тужба одбије као неоснована.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу одредбе чл.33. ст.2. и ст.3. Закона о управним спровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу одредбе чл.41. ст.1. наведеног закона, Управни суд је нашао:

-Тужба није основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произлази да је првостепени орган по службеној дужности дошао до сазнања да је тужилац у току вршења јавне функције декана Медицинског факултета у Нишу, као одговорно лице, учествовао у поступку пријема у радни однос наставника и сарадника, као и наставног особља, међу којима су нека лица његови блиски сродници, који имају својство повезаног или интересно повезаног лица у смислу одредбе чл.2. ст.1. тач.4. Закона о Агенцији за борбу против корупције, због чега је постојала сумња да је учинио повреду одредби чл.27. и 32. ст.1. Закона

о Агенцији за борбу против корупције. На основу доказа који су достављени од стране секретара медицинског факултета у Нишу, ближе наведених у образложењу ожалбеног решења, покренут је поступак на основу одредбе чл.50. наведеног закона, обавештењем о покретању поступка 14.11.2011. године које је достављено тужиоцу, који је дана 12.12.2011. године туженом првостепеном органу доставио изјашњење, у ком је навео да се Закон о Агенцији за борбу против корупције примењује од 01.01.2010. године и да је само са једним лицем засновао радни однос у току примене наведеног закона, док су остала лица засновала радни однос раније, на коју околност је доставио уговор о раду бр. 01-1166 од 04.03.2004. године које је закључио са Александром Вишњићем на радно место асистента на предмету социјална медицина, уговор о раду бр. 01-01-5884/4 од 01.10.2009. године који је закључио са Јеленом Вишњић на радном месту сарадника на предмету математика и информатика, уговор о раду бр. 01-809/18 од 08.02.2008. године који је закључио са Срђаном Љубисављевићем на радном месту сарадника на предмету патолошка филозофија, као декан Медицинског факултета у Нишу. На основу изнетог, а имајући у виду одредбе Закона о високом образовању и Статуа Медицинског факултета у Нишу којима се прописује делокруг послова декана, као и утврђује поступак пријема у радни однос наставника, сарадника и ненаставног особља, првостепени орган је утврдио да декан има значајну улогу у наведеном поступку, почев од доношења одлуке о објављивању конкурса за избор или поновни избор наставника и сарадника, као председавајући Изборног и Наставно-научног већа учествује у утврђивању предлога у звању наставника и сарадника и исти потписује, потом са изабраним наставником односно сарадником закључује уговор о раду и доноси одлуку о пријему ненаставног особља, а одлучује и о појединачним правима, обавезама и одговорностима запослених. Како је тужилац, као декан Медицинског факултета у Нишу, закључивањем уговора о раду из 2010. и 2011. године са сином, ћерком и зетом, који су распоређивани у ново, више звање у односу на претходно, што се може сматрати њиховим напредовањем, као и закључивањем уговора о раду са зетовом мајком, интересно погодовао наведеним лицима, односно стекао имовинску корист за повезана лица и тако довео себе у ситуацију да јавну функцију врши за стицање неке користи или погодности за повезана лица, првостепени орган је закључио да је поступао супротно одредби чл. 27. Закона о Агенцији за борбу против корупције и да је довео у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење функције, будући да је био у обавези да пре закључења уговора о раду са наведеним лицима, с обзиром да већ врши функцију декана Медицинског факултета у Нишу, обавести о сумњи о постојању сукоба интереса непосредно претпостављеног, односно Савет Медицинског факултета у Нишу, као и Агенцију. На основу

дописа председника Савета од 05.01.2012. године и службене евиденције утврђено је да тужилац није пријавио сумњу о постојању сукоба интереса, чиме је повредио и одредбу чл. 32. ст. 1. наведеног закона. На основу изнетог, ценећи и наводе тужиоца, првостепени орган је донео одлуку као у диспозитиву, будући да су у току поступка узети у разматрање само уговори закључени у току 2010. и 2011. године, када су повезана или интересно повезана лица са деканом распоређивана на нова, виша звања, с тим да уговори које је тужилац презентовао нису узети у обзир зато што су закључени пре почетка примене Закона о Агенцији.

Одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против наведеног решења првостепеног органа, тужени орган је, по оцени овог суда, правилно поступио када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца као неосновану, правилно налазећи да је у поступку пред првостепеним органом правилно и потпуно утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право, без повреда правила поступка.

Ово стога што у ситуацији постојања односа зависности који би могао да утиче на његову непристрасност у вршењу јавних функција, није учинио све што је потребно ради заштите јавног интереса, односно није, у складу са одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, којим је прописано да је функционер дужан да, приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има, Савету Медицинског факултета у Нишу и Агенцији пријавио сумњу о постојању сукоба интереса, чиме је себе довео у ситуацију да јавну функцију врши за стицање погодности за повезана лица, што доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, а у супротности је са одредбама чл. 27. истог закона. Код оваквог стања ствари, није од значаја да ли је прибављена имовинска корист, зато што се одредбе чл. 27. наведеног закона односе на стицање било какве користи или погодности. Ово нарочито стога што је у смислу одредбе чл. 54. ст. 1. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/05, 100/07) декан орган пословођења факултета, затим у смислу одредбе чл. 29. ст. 1. тач. 12. Статута Медицинског факултета у Нишу одлучује о објављивању конкурса за избор наставника и сарадника на предлог Колегијума и катедри, а у смислу тач. 11. истог члана Статута припрема и председава седницама Колегијума, те потписује уговоре о раду на начин утврђен позитивним прописима и одлучује о појединачним правима и обавезама запослених на факултету које проистичу из рада и на основу рада, доноси решења из радног односа запослених на факултету и одлуку о пријему

ненаставног особља. Како декан председава седницама Изборног већа, Изборно веће утврђује предлог за избор наставника и бира сараднике Медицинског факултета, у смислу одредби чл. 44. ст. 2. и 3. и чл. 137. ст. 1. и 2. Статута, а предлог одлуке Изборног већа о избору кандидата у звање наставника факултет доставља одговарајућем Научно-наставном већу универзитета које доноси одлуку о избору у звање наставник, у смислу одредбе чл. 139. ст. 1. и 2. Статута, а са лицем изабраним у звање наставника уговор о раду закључује декан, то је правилно тужени орган закључио да је у смислу одредаба Закона о Агенцији, функционер обавезан да избегава стварање односа завосности према лицу које би могло утиче на његову непристраност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса, будући да у стварима које се обављају у јавном интересу, не сме доћи до мешања приватног и јавног интереса у раду службених лица у управном поступку, што он у конкретном случају није учинио. Тужени орган је за своју одлуку дао довољне и на закону засноване разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Неоснован је навод тужбе да је тужени орган доношењем оспореног решења повредио правило аутономије универзитета прописану одредбама чл. 6. ст. 1. тач. 1.-5. Закона о високом образовању, због тога што одредбе Закона о високом образовању, којима је прописана аутономија универзитета, не искључују примену одредаба Закона о Агенцији за борбу против корупције, којима је прописан начин вршења јавних функција и ограничење вршења јавних функција у циљу спречавања мешања јавног и приватног интереса.

Суд је ценио навод тужбе да му је ожалбеним решењем стављена на терет само радња закључења уговора о раду са лицима која се сматрају повезаним, али је нашао да није од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, због тога што је предмет овог управног спора начин на који је тужилац вршио јавну функцију и чињеница да није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције о сумњи у постојање сукоба интереса, односно о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има, која чињеница се наводима тужбе не оспорава.

Суд је ценио и остале наводе тужбе али је нашао да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, будући да не доводе у сумњу утврђено чињенично стање и правилну примену материјалног права.

Са изнетих разлога, како оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе чл. 40. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник

РС" бр.111/09), одлучено је као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде суд је донео применом одредаба чл. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену одредаба чл. 150, 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11), и одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, будући да у овом управном спору није успео.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.04.2013. године, II-2 5 У.6519/12

Записничар
Татјана Попара, с.р.

Председник већа-судија
Јелена Ивановић, с.р.

За гајност отправка
Управитељ писарнице
Дезан Бурић

ОИ